

مبارزه

تصویرهای هر روزهٔ اعدام
چون تیغ تیز درخشان زهر
تلخ است

و توصیف شعر
در پای آن

با سری خمیده ایستاده است
هم از این رو ست که
خداوندگاران شعر را
تصویر روشن کشتار و شکنجهٔ زندان
از ور رفتن با کلمه
و بالیدن به رسائی زبان
معاف می دارد

اما

این جا

پیش از آن که

در نارسائی ملاقه های گرم و سفید کلام
خاموش در بستر دفتر شعرها بمیرم
همان کاری را پیشه باید کنم
که مردم میهنم
در اوج خاموشی خود
به دشواری
هر روز پیشه میکنند

ورزیدن امید!